

ת"פ 58823/11/15 - פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נגד ניקולא אלוהאב

בית משפט השלום ברמלה

28 פברואר 2017

ת"פ 58823-11-15 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ' אלוהאב(עציר)
ת"פ 7055-07-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אלוהאב(עציר)

בפני מאשימה נגד נאשם
כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
פרקליטות מחוז מרכז - פלילי
ניקולא אלוהאב (עציר)

ב"כ המאשימה: עוה"ד דפנה קרפל ועומרי עיסיא

ב"כ הנאשם: עו"ד איציק שדה

החלטה

רקע

1. בקשה להורות על שחרורו של הנאשם לטיפול במסגרת קהילה טיפולית "הרטוב" במסגרת ההליך העיקרי ובטרם שמיעת טיעונים לעונש וגזירת דינו.

2. הנאשם הורשע בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 7055-07-16 (להלן: "**התיק העיקרי**") בעבירות כדלקמן:

א. **התפרצות לבית מגורים כדי לבצע עבירה**, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 14.6.16 נכנס הנאשם אל בניין, כאשר הוא חובש קסדה על ראשו ואוחז במגש פיצה. הנאשם ניגש אל דלת הדירה וניסה לפתוח אותה באמצעות "מפתח מותאם" עד שהצליח ונכנס לתוך הדירה. בהיותו בדירה, נטל בקבוקי זכוכית גדולים המכילים מטבעות בשווי של ₪ 1,200 ועזב את הדירה.

3. כמו כן, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בת"פ 58823-11-15 (להלן: "**התיק המצורף**") בעבירות כדלקמן:

א. **אחזקת טובין הנושאים סימני מסחר ללא היתר כדין לצרכי מסחר**, לפי סעיף 60(א)(4) לפקודת סימני המסחר [נוסח חדש] תשל"ב - 1972 (להלן: "פקודת סימני מסחר").

ב. **ניסיון לבצע מכירה של טובין שסומנו או יובאו לישראל הנושאים סימן מסחר רשום ללא היתר כדין**, לפי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני מסחר בצירוף סעיף 25 לחוק.

על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, בתקופה שבין 16.3.15 ל- 23.3.15, החזיק הנאשם פרטי לבוש מזויפים הנושאים סימן מסחרי בלא רשות ובאופן שעלול להטעות אדם אחר, וזאת למטרת סחר. ביום 23.3.15 החזיק הנאשם בביתו 98 פרטי לבוש שונים מזויפים למטרת מסחר. עובר לאותו יום תיאם הנאשם פגישה עם אחר לצורך מכירת הפרטים במחיר של 60 ₪ לפרט. בהתאם למתואר נפגשו השניים ביום 23.3.15 ליד הבית, הנאשם הלך להביא את הפרטים המזויפים לשם ביצוע עסקת המכר ואז עוכב על ידי השוטרים.

4. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הודה והורשע הנאשם במיוחס לו. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. עם קבלת התסקיר וטרם נשמעו הטענות לעונש עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולשחרר את הנאשם לקהילה טיפולית "הרטוב" להמשך הליך טיפולי.

תסקירי שירות המבחן

5. על פי תסקיר שירות המבחן הנאשם כבן 39, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. מתגורר עם רעייתו, ילדיו וחמותו וטרם מעצרו עבד בתחום האלומניום. סיים 8 שנות לימוד במסגרת פנימייתית על רקע גדילתו בתנאי עזובה פיזית ורגשית. בהעדר דמויות סמכותיות בחייו, חבר לחברה שולית בגיל צעיר והחל להשתמש בסמים בגיל 13, מאז ניהל אורח חיים עברייני והתמכרותי. בשנת 2012, נפטרה בתו כשהיתה כבת 20 יום. מסר כי רעייתו, מנהלת מחלקה ברשת גדולה, מתקשה להכיל את אורח חייו העברייני והגישה בקשה לגירושין. באשר לעבירות בתיק זה, נטל הנאשם אחריות מלאה לביצועו, הביע צער וחרטה עמוקים על מעשיו. הנאשם תיאר כי ברקע לביצוע העבירה נזקקותו לכסף מהיר וזמין אשר בגללו פעל ללא שיקול דעת ובאופן אימפולסיבי. הנאשם תיאר שביעות רצון מההליך הטיפולי שעובר במסגרת פרויקט "תל"ם" במעצר וביטא מוטיבציה משמעותית להמשיך את הטיפול במסגרת קהילה טיפולית סגורה. בעבר שולב הנאשם מספר פעמים בטיפול ואולם טיפולים אלו לוו בקשיים רבים, והמשך שימוש בסמים, תוך שהנאשם סירב להמשיך טיפול בקהילה. בשנת 2012, נעצר הנאשם וביטא מוטיבציה לצאת לקהילה טיפולית ועל אף האמון שניתן בו השתמש בסמים ולא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו. מאינפורמציה שהתקבלה בעת הנוכחית מהעובדת הסוציאלית המטפלת בנאשם במסגרת פרויקט "תל"ם" בבית המעצר ניצן, עולה כי הוא שולב בתוכנית בחודש אוגוסט 2016 ומאז משתף פעולה עם מסגרת הטיפולית כולל שיחות פרטניות, קבוצות N.A, השלמת בגרויות, בדיקות שתן נקיות משרידי סם וממלא תפקידים יומיומים בבית המעצר בהצלחה. לאחרונה אף עלה הנאשם לשלב א' במסגרת התוכנית, אשר מהווה שלב מעבר למסגרת של טיפול אינטנסיבי בקהילה הטיפולית. עם זאת, להתרשמות שירות המבחן עדיין קיים פער בין המוטיבציה המילולית לבין הבנתו באשר לעומק בעיית ההתמכרות שלו. לפיכך, התרשם שירות המבחן כי הנאשם נמצא כיום בשלב התחלתי של הטיפול בתחום ההתמכרות וכי הוא זקוק למסגרת סגורה ואינטנסיבית לטיפול בבעיית התמכרותו, ונוכח המוטיבציה שגילה להשתלב בקהילה כאמור הופנה לראיון קבלה בקהילת "הרטוב".

ביום 19.2.17 הוגש תסקיר משלים, ממנו עולה כי הנאשם הגיע לראיון הקבלה ובמסגרת ועדת קבלה שנערכה לו נמצא מתאים להשתלב בקהילה, כמו כן נמצא הנאשם מתאים באופן ראשוני לבית המשפט הקהילתי. שירות המבחן התרשם מסבירות טובה לעמידה בתנאי התוכנית וחזרה לחיים נורמטיביים אם ישתקם. לאור התרשמות שירות המבחן מהתגייסותו של הנאשם, המליץ שירות המבחן על שילובו בטיפול במסגרת הקהילה הטיפולית "הרטוב".

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד דפנה קרפל מתביעות רמלה ועומרי עיסא מפרקליטות מרכז, אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן. לנאשם רישום פלילי מכביד, אין זו הפעם הראשונה שהוא מרצה מאסרים בפועל, הנאשם שב וחוזר על מעשיו ולחובתו מאסר על תנאי בן 12 חודשים. המאשימה אינה רואה עין בעין עם שירות המבחן ואינה סבורה כי יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בתיק זה. הליך השיקומי, ככל שהנאשם יהיה מעוניין להמשיך בו, יכול להיעשות במסגרת ריצוי מאסרו במסגרות השיקום והטיפול של שירות בתי הסוהר. הנאשם ביצע את העבירות בתיק זה תוך בזמן שהיה אסיר ברישיון והפר את האמון שנתנה בו ועדת השחרורים. לפיכך, עתרו ב"כ המאשימה להותיר את הנאשם במעצר ולטעון לעונש.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד איציק שדה, הנאשם שוהה כבר 7 חודשים במעצר, שבו הוא נמצא במסגרת טיפולית. לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות. הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם חזר להשתמש בסמים על רקע מצוקה כלכלית, ועל רקע התמכרות זו ביצע את העבירה. זאת לאחר שבמשך שלוש שנים קודם לכן לא הסתבך בעבירה פלילית. הנאשם שולב בתוכנית "תל"ם", עובר למעצרו היה בהליך גמילה. הנאשם משתף פעולה בתוכנית הטיפולית ומעוניין להמשיך בטיפול. מדובר במסגרת אינטנסיבית ולנאשם יש מוטיבציה כנה ואמיתית להיכנס אליה ולערוך שינוי. הנאשם אף נמצא מתאים להשתלב בבית המשפט הקהילתי. שירות המבחן סבור כי המעטפת הזו יכולה לסייע לו לשמור על ההישגים הטיפוליים שלו. הנאשם עומד בתנאים של הלכת סוויסה. אמנם הנאשם אינו צעיר ובעבר ניסיונות גמילה שלא צלחו ואולם אין לסגור בפניו היום את הדלת. הנאשם אינו מסוכן לציבור, מדובר בעבירות רכוש ברף הנמוך, עברו הפלילי הוא בעיקר עבירות רכוש שבוצעו על רקע שימוש בסמים. הנאשם יודע שאם יסטה מהדרך הוא יחזור למעצר וייתן את הדין. מדובר בהזדמנות פז עבור הנאשם לשקם את חייו. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרורו של הנאשם לקהילה טיפולית.

דין

8. בבש"פ 5752/11 **וורקו נ' מדינת ישראל** (4.8.16) קבע כב' השופט יצחק עמית כי בית המשפט בהליך העיקרי, בשלב שלאחר הרשעת הנאשם ועובר למתן גזר הדין, רשאי, בהתאם להתרשמותו מהנאשם, להורות על שחרורו ממעצר לצורך הליך גמילה בקהילה טיפולית. זאת תוך שקילת השיקולים אשר נקבעו בבש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' סויסה** (21.3.11) בשינויים המחוייבים.

9. בהלכת סויסה מנה כב' השופט עמית מספר שיקולים אשר יש לבחון אותם בנסיבות המקרה דנן. במסגרת החלטה בדבר שחרור למסגרת של גמילה מסמים, כמפורט להלן:

א. האם הנאשם התחיל כבר בהליך גמילה עוד לפני מעצרו?

הטעם לתנאי זה הוא, בין היתר, כי יש בו להצביע על אמינות הכנות והרצון שמפגין נאשם בנוגע להליך הגמילה. במקרה דנן, אף אם הנאשם לא החל בהליך גמילה טרם מעצרו, הרי שבמסגרת הליך המעצר בו שהה הנאשם השתלב הנאשם בתוכנית "תל"ם" בבית המעצר ניצן כבר בחודש אוגוסט 2016, במסגרתה מטופל הנאשם בהצלחה כבר 7 חודשים.

ב. סיכוי הצלחת הטיפול, מידת התאמתו ומוכנותו של הנאשם לטיפול גמילה.

באשר לתנאי זה, שוכנעתי כי פוטנציאל ההצלחה של ההליך השיקומי המבוקש גבוה. ראשית הנאשם אכן מכור לסמים. כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם החל להשתמש בסמים בגיל 13 ואז גם החל לנהל אורח חיים עברייני. בנוסף, ישנו קשר ברור בין התמכרותו לסמים לבין ביצוע העבירות, שכן העבירות בוצעו על רקע הצורך בכסף זמין ומהיר שנועד למימון הסם. כמו כן, התרשמתי כי רצונו של הנאשם להיגמל מהסמים הוא רצון כן ואמתי. הנאשם נמצא במעצר כבר תקופה לא מבוטלת של 7 חודשים, במהלכה כאמור הוא נמצא במסגרת תוכנית "תל"ם" לנפגעי סמים. הנאשם משתף פעולה עם מסגרת הטיפולית כולל שיחות פרטניות, קבוצות N.A, השלמת בגריוות, בדיקות שתן נקיות משרידי סם וממלא תפקידים יומיומים בבית המעצר בהצלחה. לאחרונה אף עלה הנאשם לשלב א' במסגרת התוכנית, אשר מהווה שלב מעבר למסגרת של טיפול אינטנסיבי בקהילה הטיפולית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא כיום בשלב התחלתי של הטיפול בתחום ההתמכרות וכי הוא זקוק למסגרת סגורה ואינטנסיבית לטיפול בבעיית התמכרותו. בניגוד להתרשמות שירות המבחן בעבר, לפיה הנאשם היה מונע מתוך שיקולים קצרי טווח ועל אף שהביע רצון להשתלב בקהילה, בפועל היה חסר כוחות ומוטיבציה לטיפול שכזה, הרי שכיום מתרשם שירות המבחן כי לנאשם מוטיבציה כנה ויכולת לערוך שינוי באורח חייו נוכח תהליך השינוי שעבר במסגרת שילובו בפרויקט "תל"ם" ושיתוף פעולה מלא מצידו כמו גם ניקיונו מהסם מזה מספר חודשים. דרך המלך לבחינת תנאי זה הינה המלצת שירות המבחן, שהוא הגורם המקצועי המרכז את המידע הנדרש לקבלת החלטה בדבר התאמת הנאשם לעבור טיפול גמילה, ובמקרה דן סבורני כי יש לסמוך על המלצתו החיובית של שירות המבחן.

ג. גילו של הנאשם והזדמנויות גמילה שניתנו לו בעבר.

הנאשם יליד 1977. בעברו ניתנו לו מספר הזדמנויות לטיפול גמילה. הנאשם היה מטופל במשך 5 שנים באופן בלתי רציף ביחידה להתמכרויות. בדיקות שתן שביצע שם העידו כי הוא משתמש בסמים ובהמשך הוא סרב לעבור להמשך טיפול בקהילה טיפולית. במהלך מעצרו בתיק קודם בשנת 2012 ביטא מוטיבציה לצאת לקהילה במסגרת הליך המעצר ועל אף האמון שנתן בו בית המשפט, השתמש הנאשם בסמים ולא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו. עם זאת, "יש לזכור כי קשה ההתמכרות לסמים כספחת, ולא כל מי שאינו מצליח בניסיון ראשון, שלישי או חמישי, ננעלו בפניו שערי גמילה. אדרבה, המומחים לדבר יודעים לספר כי דווקא אצל המכורים המבוגרים, אלו שהגיעו לשאול תחתיות, גדלים סיכויי הגמילה, לאחר ש"עייפו" כבר מדרך חייהם והגיעו לבשלות המאפשרת להם קבלת טיפול ושיקום" (ראו בש"פ 1981/11 מ"י נ' סויסה (21.3.11)). סבורני כי הנאשם אשר גדל בתנאי עזובה רגשית ופיזית ונחשף בגיל צעיר לסביבה עבריינית ושולית ללא דמויות דומיננטיות ורשת תמיכה משמעותית ויציבה, זכאי כי תושת לו יד אשר תסייע לו להיחלץ מבור ההתמכרות פעם נוספת.

ד. האם יש בחלופת הגמילה כדי לאיין או להקהות את עילת המעצר?

סבורני כי הנאשם עומד בתנאי זה. עילת המעצר הינה מסוכנות לציבור. בשים לב לרף החומרה של המעשים בהם הורשע הנאשם, שאינו גבוה (התפרצות וגניבת בקבוקי זכוכית המכילים מטבעות בשווי ₪ 1,200) ניכר כי מסוכנותו לציבור אינה ברף גבוה.

ה. סוג העבירות המיוחסות לנאשם.

הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות לבית מגורים במטרה לבצע עבירה וגניבה וכן בעבירות לפי פקודת סימני מסחר. הן עבירות הרכוש והן העבירות לפי פקודת סימני המסחר שביצע הנאשם אינן ברף חומרה גבוה. עבירת ההתפרצות נעשתה באמצעות מפתח, שעה שאין בעלת הבית בדירה וללא כל שימוש באלימות או פגיעה בגוף או בנפש. סכום הגניבה הינו ₪ 1,200. אין המדובר ברף חומרה של עבירות, אשר אינו מצדיק מתן הזדמנות

לנאשם להיגמל מסמים.

ו. עברו הפלילי של הנאשם

לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד. החל משנת 1994 הורשע הנאשם 13 פעמים בעבירות רכוש, אלימות, סמים והפרת הוראה חוקית. הנאשם נדון ללא פחות מעשר תקופות מאסר, לרבות לתקופות משמעותיות. עוד יש לתת את הדעת לכך כי הנאשם ריצה את המיוחס לו בתיק זה שעה שהיה אסיר ברישיון וכי לחובתו תלוי ועומד מאסר על תנאי של 12 חודשים. אמנם עברו של הנאשם אינו מעודד, עם זאת, סבורני כי נוכח רף העבירות בתיק זה שאינו מן החמורים וסיכויי הגמילה המשמעותיים, יש לתת לנאשם הזדמנות נוספת על אף עברו המכביד, מתוך תקווה כי הפעם ידע הנאשם לנצל את ההזדמנות שניתנה לו ויצליח לשקם את חייו.

לעניין זה יפים דברי בית המשפט העליון (כב' הש' דפנה ברק-ארז) בבש"פ 3292/14 **ציבר נ' מדינת ישראל** (20.5.14):

"בעניינינו, עברו של העורר אמנם אינו מעודד, וזאת בלשון המעטה, אולם אני סבורה כי בנסיבות העניין יש לתת משקל מרכזי להמלצתו של שירות המבחן. דווקא משום ששערי התקווה מבחינת העורר מאיימים להיסגר והחרך הנותר כה צר - ראוי שלא לנעול במקרה זה את השער מבלי למצות את הליך הברור, אשר הצעד הנדרש להשלמתו אינו גדול. ייתכן כי חרף כישלונותיו בעבר (ואולי אף בעקבותיהם), העורר בשל כיום יותר מבעבר לעבור טיפול לגמילה מסמים"

ז. השלב בו נמצא התיק העיקרי והזמן שנותר עד לסיומו.

בנוגע למבחן זה מבהיר כב' השופט עמית בפרשת סויסה כי כאשר האפשרות לשלוח נאשם לחלופת מעצר למוסד גמילה מתעוררת סמוך לפני סיום התיק העיקרי או לאחר שהנאשם כבר הורשע בתיק העיקרי, ראוי ששופט המעצרים לא יורה על חלופת הגמילה, כאשר יש בכך מעין הסגת גבולו של ההליך התלוי ועומד של גזירת העונש. ואכן, במקרה דנן, סוגיה זה לא בא לפתחו של מותב המעצרים, אלא במסגרת התיק העיקרי, ומכאן שלא יהיה בשחרורו של הנאשם לחלופת גמילה משום התערבות בשיקולי בית-המשפט בגזירת הדין.

ח. גזר הדין הצפוי לנאשם.

בשים לב לרף החומרה של המעשים כמתואר לעיל, להודאת הנאשם באשמה, ועל אף עברו הפלילי המכביד ועונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים שתלוי ועומד נגד הנאשם, סבורני כי העונש שיוטל על הנאשם, אם ייגזר דינו, מבלי שישוחרר לחלופת מאסר, לא יהיה מכביד. הנאשם כבר נמצא במעצר במשך תקופה משמעותית של כ- 7 חודשים אשר יגרעו ממילא מעונש המאסר שיקבל הנאשם. בשלב זה יציאה לקהילה טיפולית לצורך הליך גמילה ארוך ומשמעותי איננה האפשרות הקלה יותר מבין השתיים. ואולם, נדמה כי התועלת החברתית שתהיה היה ויצלח הנאשם בהליך הטיפולי בו ייגמל מהשימוש בסמים, תעלה על התועלת שבשליחתו לתקופת מאסר נוספת. יתר על כן, מובן הדבר כי אם יכשל הנאשם בהליך הטיפולי, הרי שיעצר בשנית, וממילא יוותרו בידי המאשימה כל טענותיה לחומרה בשלב הטיעונים לעונש.

ט. נכונות מוסד מתאים לקלוט את הנאשם.

במקרה דנן, התקבל הנאשם לקהילה הטיפולית "הרטוב", ועבר את כל הבדיקות הנדרשות.

10. לאור כל האמור לעיל, סבורני כי הנאשם עומד בתנאים הנדרשים לשחרורו לחלופת מעצר בקהילה טיפולית.

סוף דבר

11. אני מורה כי הנאשם יועבר ביום 1.3.17 באמצעות שב"ס לידי הקהילה הטיפולית "הרטוב" "מדלת אל דלת", שם ישוחרר, וישהה בהתאם לתנאי המקום.
12. קהילת הרטוב מתבקשת לדווח על כל מקרה של עזיבת הנאשם את הקהילה ללא אישור.
13. ככל שהנאשם יפר את תנאי שחרורו, יעזוב את הקהילה או יורחק ממנה, הרי שייעצר, יובא בפני שופט תורן תוך 24 שעות.
14. להבטחת תנאי השחרור יינתנו הערבויות הבאות, אשר ניתן לתת אותן כבר עתה במזכירות בית- המשפט:
- א. התחייבות עצמית בסך של 10,000 ₪.
- ב. ערבות צד ג' בסך של 10,000 ₪.
- ג. הפקדת ערבון כספי בסך של 2,000 ₪.
- לא יעמוד הנאשם בתנאים האמורים, יותר במעצר ויובא בפני כב' השופטת רבקה גלט ביום 2.3.17 שעה 9:00.
15. נדחה לקבלת תסקיר משלים ולהמשך דיון ליום 26.6.17 שעה 11:30.

ניתנה היום, ב' אדר תשע"ז, 28 פברואר 2017, בנוכחות הצדדים.